



Utvecklingen inom den kommunala sektorn 2009

Sammanfattning

I betänkandet behandlar finansutskottet skrivelse 2009/10:102 Utvecklingen inom den kommunala sektorn. Skrivelsen utgör regeringens årliga redovisning av ekonomin och verksamheterna i kommuner och landsting. Redovisningen av de kommunala verksamheterna avser i huvudsak förhållandena t.o.m. verksamhetsåret 2009. Utskottet framhåller att den årliga skrivelsen är ett viktigt inslag i återslagberättelsen av resultatinformationen till riksdagen och föreslår att riksdagen lägger skrivelsen till handlingarna. Utskottet föreslår också att riksdagen avslår en motion som väckts med anledning av skrivelsen.

Därutöver behandlas den rapport om den kommunala finansieringsprincipens tillämpning som blev resultatet av utskottets beslut våren 2007 att genomföra en uppföljning och utvärdering av finansieringsprincipens tillämpning.

I betänkandet finns 1 reservation (s, v, mp).

Innehållsförteckning

Sammanfattning	1
Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Redogörelse för ärendet	4
Ärendet och dess beredning	4
Skrivelsens huvudsakliga innehåll	4
Utskottets överväganden	5
Skrivelsen om utvecklingen inom den kommunala sektorn	5
Reservation	21
Stöd till den kommunala sektorn, punkt 2 (s, v, mp)	21
<i>Bilaga</i>	
Förteckning över behandlade förslag	23
Skrivelsen	23
Följdmotionen	23

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

1. Utvecklingen inom den kommunala sektorn

Riksdagen lägger skrivelse 2009/10:102 till handlingarna.

2. Stöd till den kommunala sektorn

Riksdagen avslår motion 2009/10:Fi14.

Reservation (s, v, mp)

Stockholm den 1 juni 2010

På finansutskottets vägnar

Stefan Attefall

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Stefan Attefall (kd), Thomas Östros (s), Bertil Kjellberg (m), Anna Lilliehöök (m), Sonia Karlsson (s), Lars Elinderson (m), Roger Tiefensee (c), Monica Green (s), Nina Lundström (fp), Hans Hoff (s), Peder Wachtmeister (m), Agneta Gille (s), Göran Pettersson (m), Ulla Andersson (v), Tommy Ternemar (s), Emma Henriksson (kd) och Mats Pertoft (mp).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

I detta betänkande behandlar utskottet regeringens årliga resultatskrivelse Utvecklingen inom den kommunala sektorn (skr. 2009/10:102). En motion har väckts med anledning av regeringens skrivelse.

Därutöver behandlas rapport 2008/09:RFR11 *Finansieringsprincipens tillämpning* som blev resultatet av utskottets beslut våren 2007 att genomföra en uppföljning och utvärdering av finansieringsprincipens tillämpning.

Skrivelsens huvudsakliga innehåll

I skrivelsen lämnar regeringen en översiktlig redovisning av hur ekonomin och verksamheten i kommuner och landsting har utvecklats de senaste åren.

Redovisningen av den kommunala ekonomin innefattar i huvudsak resultatutvecklingen för kommuner och landsting, sysselsättningsutvecklingen samt utvecklingen av statliga bidrag till kommunsektorn.

Redovisningen av utvecklingen i den kommunala verksamheten omfattar i första hand de obligatoriska verksamheterna skola, vård och omsorg. Redovisningen syftar till att beskriva hur dessa verksamheter utvecklats i förhållande till de nationella mål som riksdagen och regeringen har formulerat.

I skrivelsen ingår även en redogörelse av kommunala arbetsmarknadsinsatser.

Redovisningen avser i huvudsak förhållandena t.o.m. 2009.

Utskottets överväganden

Skrivelsen om utvecklingen inom den kommunala sektorn

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen lägger skrivelse 2009/10:102 Utvecklingen inom den kommunala sektorn till handlingarna. En motion om behovet av resurser till landets kommuner och landsting avslås. Utskottet hänvisar till att frågan behandlas i samband med hanteringen av 2010 års ekonomiska vårproposition.

Utskottet förutsätter vidare att regeringen ger en så fullödlig bild som möjligt av den löpande tillämpningen av finansieringsprincipen.

Jämför reservation (s, v, mp).

Regeringens skrivelse

I skrivelsen *Utvecklingen inom den kommunala sektorn* lämnas en översiktlig redovisning av hur ekonomin och verksamheten i kommuner och landsting utvecklats de senaste åren. Redovisningen avser i huvudsak förhållandena t.o.m. 2009.

Redovisning av den ekonomiska utvecklingen

Regeringen framhåller att det ekonomiska resultatet för kommunsektorn som helhet har varit positivt under ett flertal år. Enligt preliminära uppgifter för 2009 uppgick resultatet före extraordinära poster till 14,4 miljarder kronor för kommunsektorn som helhet, vilket kan jämföras med det budgeterade resultatet som var 6,4 miljarder kronor. Av resultatet stod kommunerna för 11,6 miljarder kronor och landstingen för 2,8 miljarder kronor. Det starka resultatet 2009 förklaras främst av ett antal tillfälliga faktorer som summeras till 11 miljarder kronor, bl.a. en sänkning av premierna för avtalssjukförsäkringar, ett ökat värde på finansiella tillgångar och minskade räntekostnader. Andelen kommuner och landsting som redovisade ett positivt resultat före extraordinära poster ökade från 75 % till 91 %. En större andel av kommunerna (92 %) än landstingen (75 %) uppvisade positiva resultat.

Resultatet inklusive extraordinära poster uppgick till 13,5 miljarder kronor 2009, vilket var en förbättring med 6,4 miljarder kronor jämfört med 2008.

Skatteintäkterna ökade 2009 med 10 miljarder kronor jämfört med 2008. Den sammanlagda genomsnittliga kommunala skattesatsen, som utgörs av en primär- och en landstingskommunal skattesats, ökade 2009 med 0,08 procentenheter till 31,52. I 91 kommuner höjdes skattesatsen 2009, vilket kan jämföras med 10 kommuner 2008.

Statsbidraget uppgick sammantaget till 127 miljarder kronor 2009, vilket var ca 17 miljarder kronor mer än 2008. Det generella statsbidraget uppgick till 78,8 miljarder kronor och ökade med 16,3 miljarder kronor jämfört med 2008. Ökningen beror enligt regeringen främst på det tillfälliga konjunkturstöd till kommuner och landsting som utbetalades i december 2009, men som avser verksamhet under 2010.

De specialdestinerade statsbidragen uppgick till 48 miljarder kronor 2009. Dessa bidrag har minskat med ca 7 miljarder kronor sedan 2006, framför allt till följd av en minskning av de riktade stöden på statsbudgetens inkomstsida. Bland annat upphörde det tillfälliga sysselsättningsstödet till kommuner och landsting 2007. I stället höjdes de generella statsbidragen med 7 miljarder kronor.

Den beloppsmässigt övervägande delen av de specialdestinerade statsbidragen fanns inom utgiftsområde 9 Hälsovård, sjukvård och social omsorg. Bidraget till läkemedelsförmånerna på 22,2 miljarder kronor ingår i detta utgiftsområde. Andra utgiftsområden med stora anslag för specialdestinerade statsbidrag var utgiftsområde 16 Utbildning och universitetsforskning och utgiftsområde 13 Integration och jämställdhet.

Regeringen informerar i skrivelsen om att Regeringskansliet har genomfört en intern studie för att fördjupa kunskapen om statsbidragen till kommuner och landsting, med tonvikt på om bidragsgivningen har nått uppsatta mål. Studien, som bygger på en kartläggning som redovisades i förra årets skrivelse (2008/09:102), omfattar 19 utvärderingar av 12 statsbidrag publicerade mellan 2006 och 2009. Regeringen drar slutsatsen att det är komplicerat att på ett uttömmande sätt utvärdera ett statsbidrags måluppfyllelse. För det första måste statsbidragens mål vara möjliga att omsätta i mätbara termer. För det andra måste en rad metodval göras för att skapa förutsättningar för en bra utvärdering. För det tredje påverkas förutsättningarna av vilken typ av data och statistik som finns tillgänglig. Även om studien inte ger något entydigt svar kan frågan om hur målen har formulerats ha betydelse för förutsättningarna att utvärdera statsbidragens effekter. Det finns, enligt regeringen, ett visst stöd för att de utvärderingar som gjorts av statsbidrag med kvantitativa mål i högre utsträckning belyser måluppfyllelsen. I 13 av de 19 studerade utvärderingarna dras slutsatser om i vilken grad målen för statsbidraget har uppnåtts. Studien förmår inte svara på om de utvärderingsfrågor som har belysts på ett rimligt vis kan sägas vara de mest relevanta. Det går emellertid att konstatera att bidragens måluppfyllelse normalt sett inte belyses fullständigt.

År 2009 var 12 kommuner nettobetalare i utjämningsystemet, jämfört med 14 kommuner 2008. I kronor per invånare fick glesbygdskommuner och övriga kommuner med mindre än 12 500 invånare högsta inkomstutjämningsbidraget medan förortskommuner och storstäder fick lägst.

Nettokostnaderna för kommunsektorn har i löpande priser ökat med i genomsnitt drygt 5 % per år 2004–2008. Regeringen pekar på att demografiska förändringar har påverkat kostnadsutvecklingen inom förskolan, grundskolan och gymnasieskolan. Vidare framhåller regeringen att landstingens kostnader ökade till följd av att antalet äldre invånare ökat.

Antalet anställda i kommuner och landsting uppgick 2009 till 1 070 000 personer, vilket var 25 000 färre än 2008. Antalet privatanställda inom vård, omsorg och skola ökade under samma period med 14 000 personer. Andelen personer som arbetade heltid i kommunerna och i landstingen ökade mellan 2007 och 2008 med 1,2 procentenheter respektive 0,6 procentenheter. Den genomsnittliga månadslönen för kommunalt anställda ökade med 6,3 %, från 21 800 till 23 200 kronor mellan 2007 och 2008 enligt Medlingsinstitutet. I landstingen uppgick den genomsnittliga månadslönen 2008 till 28 500 kronor, en ökning med 5,9 % jämfört med 2007. Enligt Medlingsinstitutet motsvarade lönerna för kvinnor anställda i kommuner och landsting 99 % respektive 95 % av männens löner 2008 efter justering för faktorer som utbildning, yrkesinriktning, arbetslivserfarenhet och arbetsomfattning.

Sjukfrånvaron har minskat i alla sektorer av arbetsmarknaden de senaste åren. Men medan minskningstakten förefaller ha bromsats upp för anställda i statlig och privat sektor, sjönk sjukfrånvaron bland anställda i kommunal sektor med 0,6 procentenheter mellan 2008 och 2009. Sjukfrånvaron har minskat snabbare för kvinnor än för män, även om den fortfarande är betydligt högre för kvinnorna, 4,7 %, än för männen, 2,6 %.

Kommunsektorns investeringar ökade med 2 miljarder kronor 2008 jämfört med året innan. Kommunerna och landstingen investerade för totalt 53 miljarder kronor. Mellan åren 2004 och 2008 har kommunernas och landstingens totala investeringsutgifter ökat med nästan 63 % eller drygt 20 miljarder kronor.

Redovisning av de kommunala verksamheternas utveckling

Hälso- och sjukvård

Landstingens nettokostnader för hälso- och sjukvård, exklusive tandvård, uppgick under 2008 till 186 miljarder kronor, vilket i löpande priser var 5,2 % mer än året innan.

Den nationella vårdgarantin har bidragit till bättre tillgänglighet i hälso- och sjukvården. Under 2009 ökade andelen patienter som fick vård inom 90 dagar kraftigt. Andelen patienter som fått tid för besök i hälso- och

sjukvården inom 90 dagar ökade från 77 % till 91 % mellan 2008 och 2009. Samtidigt ökade andelen patienter som fick tid för behandling inom 90 dagar från 73 % till 93 %.

Regeringen understryker att ökad valfrihet inom hälso- och sjukvården är viktigt för att stärka patientens ställning men också för att stimulera kvalitetsutveckling och sporra till förbättring. Införandet av vårdvalssystem har medfört en snabb och kraftig ökning av antalet privata vårdgivare med offentlig ersättning inom primärvården. Under 2009 har 135 nya vårdcentraler etablerats som drivs av privata entreprenörer.

I takt med att nationella riktlinjer utarbetas och den senaste kunskapen tillämpas inom allt fler områden inom hälso- och sjukvården, kan den sjukvårdsrelaterade dödligheten förväntas minska. Inom hjärtsjukvården fortsatte den sjukvårdsrelaterade åtgärdbara dödligheten att minska under 2009. Socialstyrelsen har nyligen publicerat en första nationell utvärdering av hjärtsjukvården. Dödligheten i ischemisk hjärtsjukdom (sjukdomar orsakade av en försämrad syretillförsel till hjärtat, bl.a. akut hjärtinfarkt) har minskat med över 30 % under perioden 1997–2007.

Den nationella satsning på patientsäkerhet som pågått sedan 2007 har frigjort minst 460 vårdplatser och sparat 1,3 miljarder kronor. Det nationella målet var att halvera förekomsten av vårdrelaterade infektioner före utgången av 2009 jämfört med 2006. Den samlade vårdkostnaden för alla sjukhusinfektioner överstiger trots detta 3,7 miljarder kronor årligen.

Den 1 juli 2008 trädde ett nytt statligt tandvårdsstöd i kraft. Det nya stödet syftar dels till att bibehålla god tandhälsa hos individer med inga eller små tandvårdsbehov, dels till att möjliggöra för individer med stora tandvårdsbehov att erhålla tandvård till en rimlig kostnad. Försäkringskassans utvärdering visar att det nya tandvårdsstödet jämfört med det tidigare stödet har inneburit att patienter med låg tandvårdskonsumtion och patienter med hög eller mycket hög konsumtion har fått lägre kostnader än tidigare.

Läkemedelskostnaderna för receptförskrivna läkemedel i Sverige var relativt oförändrade mellan 2008 och 2009, till skillnad från de två närmast föregående åren då kostnaderna ökade med drygt 3,8 % per år. Utgifterna för läkemedelsförmånerna uppgick till ca 20,7 miljarder kronor 2009. En viktig anledning till den långsammare ökningen av kostnaderna var den ekonomiska recessionen som verkar ha haft en kostnadsdämpande effekt på samtliga försäljnings sätt. Andra faktorer som regeringen nämner är huvudmännens arbete med att begränsa omotiverade förskrivningar av dyra läkemedel och de läkemedelsgenomgångar som Tandvårds- och läkemedelsförmånsverket har genomfört.

Beträffande personalförsörjningen visar statistiken att tillgången på läkare, barnmorskor och sjuksköterskor i hälso- och sjukvården fortsätter att öka. Socialstyrelsen bedömer att det trots detta är brist och att landstingen har svårt att rekrytera specialistutbildade sjuksköterskor, specialistläkare inom vissa specialiteter och tandläkare.

Socialtjänsten

Äldreomsorg

Kommunernas kostnader för vård och omsorg om äldre under 2008 uppgick till 88,2 miljarder kronor. Räknat i fasta priser har det inte skett någon förändring av kostnaderna jämfört med 2004.

Antalet personer som beviljades särskilt boende ökade 2008. Planering och utbyggnad av särskilda boendeformer har påskyndats av uppmärksamheten kring ej verkställda beslut. Dessutom har införandet av investeringsstöd till ny- och ombyggnad av särskilt boende för äldre bidragit till ökningen, påpekar regeringen. Det finns dock problem med att många äldre personer vistas för lång tid på korttidsplatser i väntan på plats i särskilt boende.

Cirka 9 %, 156 200 personer, av befolkningen över 65 år var beviljade hemtjänst i ordinärt boende den 31 december 2008. Drygt 95 600 personer bodde permanent i särskilda boendeformer.

De riktade stimulansbidragen till kommuner och landsting har enligt regeringen gjort det möjligt att långsiktigt förbättra kvaliteten på eftersatta områden i verksamheten, t.ex. genom att driva utvecklingsarbete, utbilda baspersonal och ge fördjupad utbildning för särskilda personalgrupper.

Insatser för personer med funktionshinder

Kommunernas kostnader för insatser för personer med funktionshinder uppgick 2008 till drygt 42 miljarder kronor, vilket innebär att kostnaderna har ökat med 13 % under åren 2004–2008. Den 1 oktober 2008 hade drygt 58 700 personer en eller flera insatser enligt lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade, förkortad LSS, vilket innebär en ökning med 11 % under perioden 2004–2008. Den vanligaste insatsen var hemtjänst.

Regeringen pekar på att Socialstyrelsens utvärdering visar att insatsen med personliga ombud ger goda resultat. Personliga ombud stärker den enskildes självbestämmande, främjar möjligheten till jämlika levnadsvillkor och ökar delaktigheten i samhället. Utvärderingen visar även att det framför allt är kostnaderna för sjukvården som avtar då behovet av psykiatrisk slutenvård minskar.

Individ- och familjeomsorg

De totala kostnaderna för individ- och familjeomsorgen uppgick 2008 till 33,6 miljarder kronor.

Kostnaderna för ekonomiskt bistånd var de högsta på 10 år, mätt i fasta priser. Detta innebar en ökning med 17 % jämfört med året innan. De ökade kostnaderna hänger främst samman med den ökade arbetslösheten. Under 2008 fick 378 500 personer ekonomiskt bistånd eller introduktions-

ersättning någon gång under året. Trots att antalet biståndsmottagare ökade under 2008 var antalet fortfarande lägre än vad det var vid 1990-talets början.

Kostnaderna för kommunernas missbruks- och beroendevård ökade med 10 % i fasta priser 2004–2008. Sedan 2008 har staten och Sveriges Kommuner och Landsting tecknat årliga överenskommelser om stöd till implementering av de nationella riktlinjerna för missbruks- och beroendevården. I september 2009 deltog alla landsting med kommunalförbund i utvecklingsarbetet. Närmare 150 kommuner hade tillsammans med hälso- och sjukvården startat, eller var på väg att starta, ett utvecklingsarbete.

Enligt regeringen har kvaliteten på barnutredningar generellt sett förbättrats under senare år och inriktats mer på barnets situation. Antalet barn och unga som någon gång under året fått en behovsprövad öppenvårdsinsats har ökat. Det konstateras också att antalet barn som får insatser numera är betydligt större än vad den offentliga statistiken anger då insatser som tidigare var individuellt behovsprövade numera är tillgängliga utan utredning och beslut om bistånd, s.k. serviceinsatser.

Förskoleverksamhet, skolbarnsomsorg, skola och vuxenutbildning

Förskoleverksamhet och skolbarnsomsorg

Regeringen redovisar att i mars 2009 klarade 42 av landets 290 kommuner inte att erbjuda plats i förskola inom 3–4 månader. Kommuner som saknar en aktuell prognos har oftare än andra kommuner problem med att klara att erbjuda en plats inom den tid som anges i lagen. Gruppstorlekarna i förskolan var i genomsnitt 16,8 barn per avdelning 2009, vilket är en liten minskning jämfört med 2008 då gruppstorleken var 16,9. Personaltätheten minskade något 2009 jämfört med 2008 och uppgick till 5,4 barn per årsarbetare. Kvalitetsskillnaderna mellan olika förskolor har ökat genom att de med hög kvalitet ytterligare förfinat sitt arbete medan det har blivit en kvalitetsförsämring i förskolor med låg kvalitet.

Gruppstorlekarna i fritidshemmen har ökat varje år sedan 2005. Antalet inskrivna barn per avdelning ökade från i genomsnitt 34,9 till 36,7 mellan 2008 och 2009. Antalet barn per årsarbetare ökade under samma tid från 20,3 till 20,9. Barngruppernas storlek varierar mycket mellan kommunerna.

Nästan alla sexåringar, 95 %, var inskrivna i en förskoleklass. Från att personaltätheten i förskoleklasser i början av 2000-talet varit högre än i grundskolan har personaltätheten minskat till en betydligt lägre nivå. Hösten 2009 fanns det i förskoleklassen 6,4 lärare per 100 elever jämfört med grundskolans 8,2 lärare per 100 elever.

Grundskolan

Andelen elever som uppnår kunskapsmålen i alla ämnen uppgick våren 2009 till 77 %, vilket är en ökning med 1,5 procentenheter sedan 2005. Elevernas genomsnittliga meritvärde i årskurs 9 har successivt ökat sedan

det mål- och kunskapsrelaterade betygssystemet infördes 1998. Även om meritvärdet i årskurs 9 fortsatt att öka, så har dock andelen behöriga elever till gymnasieskolan fortsatt att minska, från 91,4 % år 1998 till 88,8 % år 2009. Regeringen pekar på att den nationella utvärderingen och internationella jämförande studier ger en enig bild av att resultaten inom matematik, naturvetenskap och läsförståelse i grundskolan försämrats sedan början eller mitten av 1990-talet.

Den totala kostnaden för grundskolan 2008 var drygt 78 miljarder kronor (inklusive kostnader för skolskjuts, nedlagda skolor och fristående skolor), vilket var en marginell minskning jämfört med året innan. Kostnaden per elev i kommunala grundskolor ökade med 2 % jämfört med 2007 och uppgick till 81 300 kr (exklusive kostnad för skolskjuts).

Gymnasieskolan

Av alla elever som fick slutbetyg under läsåret 2008/09 uppnådde 90,3 % grundläggande behörighet, vilket är en liten ökning jämfört med föregående läsår då andelen var 88,9 %. På kommunal nivå varierade dock andelen mellan 64 och 100 %. Sett i ett femårsperspektiv har andelen elever som uppnått grundläggande behörighet för högskolor varit relativt stabil.

Antalet elever i gymnasieskolan minskade något efter förra årets toppnotering på 396 000 elever till 395 000 elever läsåret 2009/10.

Den genomsnittliga kostnaden per elev i gymnasieskolan var 92 400 kr 2008. Enligt regeringen har den totala kostnaden för gymnasieskolan ökat med 29 % i fasta priser mellan 1999 och 2008, medan antalet lärare (heltidstjänster) och elever har ökat med 36 respektive 30 % under samma period.

Vuxenutbildning

Lsåret 2008/09 uppgick antalet elever inom komvux till 171 940, vilket var en ökning med 1 % från föregående år. Påbyggnadsutbildningen ökade mest, med 19 %, vilket kan förklaras med att det för dessa utbildningar utgår ett särskilt statsbidrag. Elevernas medianålder minskade något, från 28 till 27 år, jämfört med föregående år. Andelen elever födda utomlands fortsatta att öka. Mellan läsåren 1998/99 och 2008/09 ökade deras andel från 23 till 41 %.

Arbetsmarknadsinsatser

I skrivelsen framhålls att arbetsmarknadspolitiken till största delen är en statlig angelägenhet, men att den även har stor betydelse för kommunerna. De kommunala arbetsmarknadsinsatserna genomförs i vissa fall i egen regi och med egna budgetmedel. I andra fall genomförs insatserna på uppdrag av och mot ersättning från Arbetsförmedlingen. Enligt Sveriges Kommuner och Landsting (SKL) finns det kommunala arbetsmarknadsenheter i

ungefär 85 % av kommunerna. Dessa har dock ingen enhetlig utformning, utan de har som regel anpassats utifrån problembilden i den aktuella kommunen.

SKL har tillsammans med fyra kommuner tagit fram en modell för redovisning av resultatet av kommunalt arbetsmarknadsarbete, den s.k. effektutvärderingsmodellen. Under 2008 rapporterade 39 kommuner in uppgifter om det kommunala arbetsmarknadsarbetet under 2008. Enligt Institutet för arbetsmarknadspolitisk utvärdering finns det anledning att ytterligare studera och analysera kommunernas roll inom arbetsmarknadspolitiken.

Motionen

I *motion 2009/10:Fi14 av Thomas Östros m.fl. (s)* konstateras att redogörelsen i regeringens skrivelse visar på att 2009 var ett år då verksamheterna inom kommuner och landsting utvecklades negativt. Bland annat visas att antalet sysselsatta inom sektorn minskade med ungefär 25 000 personer. Kostnaderna för det ekonomiska biståndet var det högsta på tio år. Beredskapen att erbjuda plats i förskola i rimlig tid varierade kraftigt mellan kommunerna, och när det gäller skolans kvalitet var bilden splittrad. Trots detta har regeringen i vårpropositionen meddelat att den avser att 2011 dra tillbaka hela det tillfälliga krisstödet till kommunerna. Samtidigt räknar man med att antalet sysselsatta i sektorn kommer att minska med ytterligare 20 000 personer. Motionärerna anser att kommunerna i stället behöver få resurser så att de kan behålla personalen och upprätthålla kvaliteten i välfärden. I motionen föreslås ett tillkännagivande till regeringen om vad som anförs i motionen om utvecklingen inom den kommunala sektorn.

Rapport om finansieringsprincipens tillämpning

Våren 2007 beslutade finansutskottet att genomföra en uppföljning och utvärdering av den kommunala finansieringsprincipens tillämpning. Anledningen var bl.a. att flera riksdagsbeslut på det kommunala området, trots vissa preciseringar i tolkningen och tillämpningen av finansieringsprincipen, även på senare tid kritiserats för oförenlighet med principens innebörd.

Utskottets arbete med uppföljningen och utvärderingen har letts av en särskild arbetsgrupp med representanter för samtliga partier. I oktober 2007 utsåg arbetsgruppen filosofie doktorerna Stellan Malmer och Patrik Zapata Johansson, båda från Förvaltningshögskolan vid Göteborgs universitet, att gemensamt genomföra uppföljningen och utvärderingen. Deras arbete bedrevs under ledning av professor Björn Rombach.

Resultatet av forskarnas arbete presenterades i en rapport från riksdagen, 2008/09:RFR11 *Finansieringsprincipens tillämpning*. Rapporten redovisades av forskarna för utskottet vid en intern utfrågning den 12 maj 2009.

Den 22 oktober 2009 kommenterade statssekreterare Dan Ericsson samt Anders Knape (m), ordförande i Sveriges Kommuner och Landsting (SKL), och Lena Micko (s), kommunalråd och ledamot av SKL:s arbetsutskott, rapporten, i samband med en intern utfrågning i finansutskottet om kommunernas ekonomiska situation.

Finansieringsprincipen

I kompletteringspropositionen våren 1994 (prop. 1993/94:150 bil. 7 avsnitt 2.5.1, bet. 1993/94:FiU19 s. 18) behandlades finansieringsprincipen. Finansieringsprincipen innebär att kommuner och landsting inte bör åläggas nya uppgifter utan att samtidigt få möjlighet att finansiera dessa med annat än höjda skatter. Om staten fattar beslut som gör att den kommunala verksamheten kan bedrivas billigare, bör staten på motsvarande sätt minska de statliga bidragen. Principen omfattar enbart statligt beslutade åtgärder som direkt tar sikte på den kommunala verksamheten. Principen gäller när riksdagen, regeringen eller en myndighet fattar bindande beslut om ändrade regler för en verksamhet. Principen omfattar däremot inte statliga beslut om åtgärder som inte direkt tar sikte på men som ändå får direkta ekonomiska effekter för kommunsektorn. Effekterna av sådana åtgärder ska däremot beaktas vid den bedömning som görs av det skattefinansierade utrymmet i samband med fastställandet av ramen för statsbidragen.

Den grundläggande principen är att regleringar till följd av finansieringsprincipen görs vid ett tillfälle. En reglering kan dock göras stegvis, t.ex. vid verksamhetsförändringar som införs vid ett halvårsskifte eller som genomförs successivt. Utgångspunkten är att regleringsbeloppen för samtliga år fastställs när propositionen överlämnas. Regleringen ska göras i den pris- och volymnivå som gäller när förändringen träder i kraft. Någon retroaktiv reglering görs inte. Skulle ett regleringsbelopp i efterhand i väsentlig grad visa sig vara felaktigt, får detta beaktas senare i samband med bedömningen av det skattefinansierade utrymmet och fastställandet av statsbidragsramen.

Regleringar sker genom en förändring av nivån på anslaget Kommunal-ekonomisk utjämning under utgiftsområde 25 Allmänna bidrag till kommuner. En reglering fördelas således i kronor per invånare och avser hela kommun- eller landstingskollektivet. En reglering av nivån görs inte för enskilda kommuner eller landsting. Sådana enskilda effekter får lösas på annat sätt, t.ex. genom att man inrättar eller tar bort specialdestinerade statsbidrag.

Rapporten

I rapport 2008/09:RFR11 *Finansieringsprincipens tillämpning* beskrivs hur principen tillämpas. Tre problem identifieras: underfinansiering, finansieringsprincipens roll i statsbidragssystemet och bristen på transparens.

I rapporten anförts att de som tror att finansieringsprincipen garanterar att alla statliga beslut som ökar kostnaderna för någon kommunal verksamhet åtföljs av en fullständig statlig finansiering i evig tid blir besvikna. Så är inte fallet. Redan den grundläggande konstruktionen med ett belopp baserat på första årets kostnad, som inte justeras med hänsyn till kostnadsutvecklingen, gör att kommunsektorn med tiden övertar en allt större andel av reformens finansiering. I intervjuer med kommunala företrädare framkommer förvirring om vilka statliga beslut som omfattas av principen.

När det gäller finansieringsprincipen och statsbidragssystemet konstateras i rapporten att övergången från riktade till allmänna statsbidrag har inneburit att finansieringsprincipens ekonomiska konsekvenser har hamnat i utgiftsområde 25 Allmänna bidrag till kommuner och i inkomstutjämnningen. Där är fördelningsbasen kommunernas invånarantal. Länken mellan reformen och ersättningen bryts, vilket ger upphov till sidoeffekter. Uppföljningen försvåras, fördelningen ger vinnare och förlorare bland kommunerna och förståelsen för finansieringsprincipen minskas.

Enligt rapporten råder det brist på transparens och uppföljning. Många av de kommunala företrädare som intervjuats under arbetet med rapporten visste inte vad finansieringsprincipen är och vad den ger för ekonomiska konsekvenser. En förklaring kan vara att finansieringsprincipen är otydlig, otillgänglig och svårbegriplig. Vidare saknas uppföljning.

Rapporten innehåller ett par rekommendationer. Budgetpropositionen bör kompletteras med en tydlig uppställning av finansieringsprincipens ekonomiska effekter uppdelade på de verksamheter som berörs. Dessutom borde informationen till kommunerna förtydligas genom att den statsbidragsavräkning kommunerna erhåller upplyser om statsbidraget enligt finansieringsprincipen med en bilaga som specificerar hur mycket varje reform genererar till kommunen.

I rapporten konstateras att Ansvarskommittén (SOU 2007:10) föreslår ett institutionaliserat samrådsförfarande mellan staten och kommunsektorn. Enligt rapporten om finansieringsprincipen skulle ett regelbundet samråd bidra till ökad förståelse mellan parterna och att oklarheterna kring finansieringsprincipens tillämpning minskar.

Vidare anförts i rapporten att om staten vill att finansieringsprincipen ska vara ett styrmedel måste regelbundna uppföljningar av både processen och beloppen genomföras. Det räcker inte med enstaka uppföljningar utan de måste göras oftare och regelbundet.

Kompletterande uppgifter om finansieringsprincipen

Samråd mellan stat och kommun

Regeringen kommenterade i den förvaltningspolitiska propositionen (prop. 2009/10:175 s. 82–86) Ansvarskommitténs förslag (SOU 2007:10) att regeringen ska inrätta en ordning för regelbundet samråd mellan staten och den kommunala sektorn. Regeringen ansåg, i motsats till kommittén, att de sam-

rådsformer som finns i dag är tillräckliga även om det givetvis finns möjligheter till förbättringar. Genom utredningsväsendet och remissförfarandet har kommuner och landsting goda möjligheter att påverka och lämna synpunkter på olika förslag.

I betänkandet över den förvaltningspolitiska propositionen (bet. 2009/10: FiU38) anförde utskottet inte någon annan uppfattning än regeringen.

Två rapporter från Sveriges Kommuner och Landsting

Finansieringsprincipen tas upp i två aktuella rapporter från Sveriges Kommuner och Landsting. Programberedningen för välfärdsfinansieringen representerar Sveriges Kommuner och Landsting och den lokala nivån för de sju riksdagspartierna. Programberedningen har presenterat rapporten *Framtidens utmaning – välfärdens långsiktiga finansiering* (2010). I rapporten ges en bild av storleken på gapet mellan framtida behov och resurser. Syftet är att ge underlag för en diskussion om den framtida finansieringen av välfärden. Programberedningens ledamöter är inte överens om varje formulering eller påstående i rapporten. Dock finns en samsyn om att välfärdens finansiering står inför utmaningar i framtiden. Problemet med finansieringen av välfärdstjänster är inte att det saknas resurser, utan på vilket sätt resurserna kan kanaliseras till välfärdstjänsterna.

Under rubriken *Självstyrelsen och välfärdens finansiering* (s. 53–54) anføres i rapporten från programberedningen att en avgörande förutsättning förutom självstyrelsen är att statsmakterna även fullt ut respekterar den kommunala finansieringsprincipen och inte genomför åtaganden utan full finansiering. Sådana åtaganden är ofta både kostnadsdrivande och svåruppfyllda samt kan medföra att många medborgare tvivlar på att de lokala förtroendevalda har förmåga att genomföra sina uppdrag, vilket skadar den lokala demokratin. Den som beslutar om åtagandet ska också finansiera det.

I SKL:s ekonomirapport från maj 2010 tas förändringarna enligt propositionen Högre krav och kvalitet i den nya gymnasieskolan (prop. 2008/09: 199, bet. 2009/10:UbU3) upp. I propositionen anføres följande (prop. 2008/09:199 s. 149).

Det finns förslag i denna proposition som tilldelar kommunerna nya uppgifter för gymnasieskolan. Samtidigt aktiverar andra förslag en potential för effektiviseringar av driften av gymnasieskolan som vid full verkan vida överstiger kostnaderna för de nya uppgifterna. Det kan därför finnas skäl att beakta förslagets samlade kostnadsverkan vid framtida fastställanden av nivån på de generella statsbidragen till kommunsektorn. Regeringen kommer noga att följa kostnadsutvecklingen för skolhuvudmännen.

I budgetpropositionen för 2010 anförde regeringen under utgiftsområde 25 Allmänna bidrag till kommunerna följande (prop. 2009/10:1 utg.omr. 25 s. 19):

Med anledning av den bedömda sammantagna effektiviseringen för kommunsektorn till följd av förslagen i propositionen Högre krav och kvalitet i den nya gymnasieskolan (prop. 2008/09:199) beräknas ansla-

get 1:1 Kommunalekonomisk utjämning minskas med 675 miljoner kronor 2012. Regeringen kommer att noga följa kostnadsutvecklingen för skolhuvudmännen.

I SKL:s ekonomirapport anförts att trots att förhandlingar enligt finansieringsprincipen bara inleddes utan att avslutas, minskar regeringen anslaget för kommunalekonomisk utjämning med 675 miljoner kronor som halvårs-effekt 2012. SKL bedömer dock att reformen kommer att innebära ökade kostnader i stället för minskade. Till exempel tror SKL att regeringen kraftigt underskattat antalet elever som kommer att läsa utökat program på yrkesprogrammen.

Utskottets ställningstagande

Regeringens skrivelse

Finansutskottet vill inledningsvis, liksom tidigare år, framhålla betydelsen av en väl fungerande uppföljning av läget i den kommunala sektorn. Regeringens skrivelse ger en bred och fyllig beskrivning av utvecklingen i kommunsektorn och pekar såväl på områden med goda förhållanden i den kommunala verksamheten och ekonomin som på områden som kräver förbättringar.

Utskottet välkomnar att skrivelsen successivt utvecklats under åren och att bl.a. en samlad genomgång av statsbidragens utveckling numera utgör en årligen återkommande del av regeringens skrivelse. Redovisningen av statsbidrag är, liksom utskottet angivit tidigare år, en central del i regeringens åiterrapportering till riksdagen. Det är angeläget med information om bidragens måluppfyllelse. Utskottet har därför, under de senaste åren, lyft fram betydelsen av det pågående arbetet inom Regeringskansliet med att fördjupa kunskapen om statsbidragen till kommuner och landsting, med tonvikt på om bidragsgivningen har nått sina mål. Den fördjupade studie som nu redovisas i skrivelsen visar att det är komplicerat att på ett uttömmande sätt utvärdera ett statsbidrags måluppfyllelse. Informationen om de specialdestinerade statsbidragens måluppfyllelse är mycket varierande i de utvärderingar som utförts. En förklaring till svårigheten att bedöma måluppfyllelsen är att mängden mål är stor. Att utvärderingarna avgränsas till att gälla en delmängd av målen är enligt regeringens bedömning därför sannolikt en naturlig följd av prioriteringar och tillgång på data. Samtidigt förmår studien inte svara på om de utvärderingsfrågor som har belysts på ett rimligt vis kan sägas vara de mest relevanta. Det går emellertid, enligt regeringen, att konstatera att bidragens måluppfyllelse normalt sett inte belyses fullständigt. En slutsats som dras är att även om inte studien ger något entydigt svar kan frågan om hur målen har formulerats ha betydelse för förutsättningarna att utvärdera statsbidragens effekt. Utskottet förutsätter att regeringen till följd av denna analys intensifierar arbetet med att precisera målen för de olika specialdestinerade statsbidragen för att i framtiden bättre kunna följa upp effekterna av bidragen.

Utskottet vill vidare understryka att de pågående initiativen till att utveckla och använda jämförande statistik för kommuner och landsting är mycket välkomna. Detta kan bidra till en bättre uppföljning och till bättre kvalitet och effektivitet i de kommunala verksamheterna, bl.a. genom att kommuner och landsting kommer att kunna ta reda på vilka insatser och arbetsmetoder som ger goda resultat. Öppna jämförelser kan också på sikt vara ett hjälpmedel för brukare av de kommunala tjänsterna att göra egna avvägningar när de vill utnyttja sin möjlighet att välja vård- eller omsorgsutförare.

Utskottet vill även understryka vikten av ett relevant och genomarbetat dataunderlag för kostnads- och verksamhetsuppföljning på det kommunala området. Utskottet har flera gånger uttalat (bet. 2006/07:FiU26, 2008/09:FiU27) att det delade regeringens bedömning att det på sikt är angeläget, beträffande uppföljning av kostnader och resultat inom hälso- och sjukvården, att bredda underlaget för de uppgifter som används i utjämningssystemets kostnadsmatriser. Utskottet förutsatte att ett sådant breddat underlag även skulle kunna komma att användas för att utveckla uppföljningen av mål och resultatuppfyllelsen inom hälso- och sjukvården. Utskottet ställer sig alltså bakom denna bedömning. Utskottet konstaterar att en parlamentarisk kommitté (dir. 2008:110) tillsatts för att utreda systemet för kommunalekonomisk utjämning. Kommittén ska bl.a. utreda alternativa metoder för inkomstutjämning i syfte att identifiera om det i det nuvarande inkomstutjämningsystemet finns tillväxthämmande faktorer och i så fall föreslå hur dessa kan undanröjas samt hur incitamenten för ekonomisk tillväxt och ökad sysselsättning kan stärkas. Kommittén ska redovisa sitt uppdrag senast den 30 april 2011.

Utskottet ville slutligen framhålla att i arbetet med att ta fram ett förbättrat underlag för uppföljning och en utvecklad analys av den kommunala verksamheten måste hänsyn också tas till grunderna för den kommunala självstyrelsen.

Med det anförda föreslår utskottet att riksdagen lägger regeringens skrivelse om utvecklingen inom den kommunala sektorn till handlingarna.

Stöd till den kommunala sektorn

Socialdemokraterna anför i sin motion 2009/10:Fi14 som ett argument för ökat ekonomiskt stöd till kommunsektorn att antalet sysselsatta inom kommuner och landsting minskat med ca 25 000 personer under 2009. Utskottet kan konstatera att motionärerna därmed inte har beaktat att en stor del av minskningen förklaras av att antalet privatanställda inom vård, omsorg och skola som finansieras av kommuner och landsting har ökat med ca 14 000 personer. Utskottet vill understryka att denna utveckling innebär ökad valfrihet för kommunmedborgare som härigenom får möjlighet att välja vem som ska utföra insatsen. Det ökar också valfriheten för personalen, som får fler arbetsgivare att välja mellan. Utskottet vill även lyfta

fram att tillsvidareanställningarna inom den kommunala sektorn har blivit fler och att antalet som arbetar heltid har ökat. En effekt av detta är samtidigt att antalet timanställda och vikarier minskat.

Jämförelse kan också göras mellan åren 2007 och 2009 då den totala kommunfinansierade sysselsättningen minskade med omkring 20 000 personer. Enligt uppgift i 2010 års ekonomiska vårproposition kan omkring 15 000 av dessa förklaras av utfasningen av plusjobb och friår. Rensad för plusjobb och friår var minskningen således omkring 5 000 personer.

Vad gäller stödet till kommunsektorn påminner utskottet om att sektorn för 2010 temporärt har tillförts 17 miljarder kronor i statsbidrag och att regeringen i vårpropositionen (prop. 2009/10:100) aviserat att en permanent höjning på 5 miljarder kronor kommer att tillföras kommunerna fr.o.m. 2011.

Sedan regeringen presenterade 2010 års ekonomiska vårproposition har osäkerheten om det ekonomiska läget ökat genom den pågående krisen i världsekonomin. Sveriges starka offentliga finanser innebär emellertid att det finns en stabiliseringspolitisk handlingsfrihet. Det kan emellertid ifrågasättas om det är lämpligt att förlänga de extra statsbidragen till kommunerna. Det finns risk för att en förlängning av de tillfälliga statsbidragen skulle kunna leda till att de uppfattas som permanenta, vilket skulle göra det svårt att inte fortsätta att betala ut dem när lågkonjunkturen är över.

Utskottet noterar att regeringen i vårpropositionen (prop. 2009/10:100 s. 49) anför att den noggrant följer den ekonomiska utvecklingen i kommunsektorn. Regeringen återkommer med en förnyad bedömning av kommunsektorns ekonomi i budgetpropositionen för 2011.

Utskottet välkomnar i detta sammanhang att regeringen beslutat om direktiv för en utredning med uppdrag att främja en stabil kommunal verksamhet över konjunkturcykeln (dir. 2010:29). Utredningen ska bl.a. utreda möjligheterna att ändra regelverket för den ekonomiska förvaltningen i kommuner och landsting på ett sätt som förebygger att kommunernas och landstingens agerande förstärker konjunkturvariationerna. Utredningen kommer också att utreda möjligheterna att utjämna kommunsektorns intäkter över tid genom en kommunstabiliseringsfond. En sådan fond skulle kunna utformas på ett sådant sätt att det under en lågkonjunktur sker utbetalningar från fonden till kommuner och landsting, oberoende av det generella statsbidraget, och att kommuner och landsting på motsvarande sätt tillför medel till fonden under en högkonjunktur. En kommunstabiliseringsfond skulle på detta sätt kunna bidra till att temporärt stödja kommunsektorn då skatteintäkterna viker till följd av en lågkonjunktur. Samtidigt skulle den motverka att kommuner och landsting i goda tider ökar sina kostnader över en nivå som är långsiktigt hållbar. Utredningsuppdraget ska redovisas senast den 15 september 2011.

Finansutskottet kommer att behandla 2010 års ekonomiska vårproposition i betänkande 2009/10:FiU20. De frågeställningar som förs fram i motion 2009/10:Fi14 (s) kommer att behandlas i det sammanhanget.

Med det anförda föreslår utskottet att motion 2009/10:Fi14 (s) avslås.

Rapport om finansieringsprincipens tillämpning

Utskottet vill inledningsvis erinra om att finansieringsprincipen är en viktig del av relationen mellan stat och kommun. Det är viktigt att kommunsektorn inte åläggs nya uppgifter av staten utan att den kompenseras enligt finansieringsprincipen. Om kommunala uppgifter tas bort eller om ambitionen för dessa sänks ska också finansieringsprincipen tillämpas. Utskottet vill framhålla att det genom arbetet med uppföljningen och utvärderingen har erhållit värdefull kunskap om finansieringsprincipens tillämpning.

När det gäller de problem som pekas på i rapport 2008/09:RFR11 *Finansieringsprincipens tillämpning* vill utskottet anföra följande.

Den grundläggande principen är att regleringar till följd av finansieringsprincipen görs vid ett tillfälle. Vid t.ex. verksamhetsförändringar som införs vid ett halvårsskifte eller som genomförs successivt kan regleringen dock göras stegvis. Utgångspunkten är att regleringsbeloppen för samtliga år fastställs när propositionen överlämnas, och regleringen ska göras i den pris- och volymnivå som gäller när förändringen träder i kraft. Någon retroaktiv reglering görs inte. Som finansieringsprincipen är formulerad finns det alltså inget krav på, med rapportens ord, ”fullständig statlig finansiering” i evig tid. Skulle ett regleringsbelopp i efterhand i väsentlig grad visa sig vara felaktigt, får detta beaktas senare i samband med bedömningen av det skattefinansierade utrymmet och fastställandet av statsbidragsramen.

När det gäller situationen för enskilda kommuner kan utskottet konstatera att regleringar sker genom en förändring av nivån på anslaget Kommunalekonomisk utjämning under utgiftsområde 25 Allmänna bidrag till kommuner. En reglering fördelas således i kronor per invånare och avser hela kommun- eller landstingskollektivet. En reglering av nivån görs inte för enskilda kommuner eller landsting. Sådana enskilda effekter får lösas på annat sätt, t.ex. genom att man inrättar eller tar bort specialdestinerade statsbidrag.

Beträffande bristen på transparens förutsätter utskottet att regeringen ger en så fullödlig bild som möjligt av den löpande tillämpningen av finansieringsprincipen. Det är angeläget att den intresserade läsaren genom att ta del av den samlade redovisningen i budgetpropositionen under utgiftsområde 25 Allmänna bidrag till kommuner kan få en korrekt och fullständig bild av vilka regleringar som genomförts med anledning av finansieringsprincipen. Redogörelsen i budgetpropositionen bör också innehålla hänvisningar till aktuella särpropositioner. Den sammantagna informationen till riksdagen bör för varje enskilt fall visa hur regeringen har kommit fram till ett visst belopp.

Utskottet kan vidare konstatera att finansieringsprincipens tillämpning när det gäller förslagen i propositionen Högre krav och kvalitet i den nya gymnasieskolan (prop. 2008/09:199) är omdiskuterad. Regeringen har

anfört att den noga kommer att följa kostnadsutvecklingen för skolhuvudmännen. Utskottet förutsätter att regeringen kommer att redovisa sina överväganden och slutsatser för riksdagen i denna fråga.

Reservation

Utskottets förslag till riksdagsbeslut och ställningstaganden har föranlett följande reservation. I rubriken anges vilken punkt i utskottets förslag till riksdagsbeslut som behandlas i avsnittet.

Stöd till den kommunala sektorn, punkt 2 (s, v, mp)

av Thomas Östros (s), Sonia Karlsson (s), Monica Green (s), Hans Hoff (s), Agneta Gille (s), Ulla Andersson (v), Tommy Ternemar (s) och Mats Pertoft (mp).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 2 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om stöd till den kommunala sektorn. Därmed bifaller riksdagen motion 2009/10:Fi14.

Ställningstagande

Redogörelsen i skrivelsen visar på att 2009 var ett år då verksamheterna inom kommuner och landsting utvecklades negativt. Bland annat minskade antalet sysselsatta inom sektorn med ungefär 25 000 personer. I skrivelsen görs det klart att sysselsättningsminskningen mellan 2008 och 2009 till en del förklaras av den svaga utvecklingen av skatteinkomsterna.

Regeringen har i vårpropositionen meddelat att den 2011 avser att dra tillbaka hela det tillfälliga krisstödet till kommunerna, detta trots att regeringen räknar med att antalet sysselsatta i kommunsektorn minskar med ytterligare 20 000 personer i år. Naturligtvis kommer detta att få stora konsekvenser för kvaliteten i viktiga välfärdsverksamheter.

Även om vissa kommuner har en hygglig ekonomisk ställning, finns det stora skillnader mellan kommunerna vad gäller ekonomin. Det är också stora skillnader i välfärden. I mars 2009 räknade 42 av 290 kommuner med att inte kunna erbjuda förskoleplats i rimlig tid. Kommunernas dåliga ekonomi var en av förklaringarna till denna otillfredsställande situation. Bilden av skolans kvalitet är splittrad. Meritvärdet i årskurs 9 fortsätter att öka, men samtidigt fortsätter andelen behöriga elever till gymnasieskolan att minska. Detta är förvånande och djupt oroande. Vi vet att ungdomar som saknar slutbetyg har stora svårigheter att etablera sig på arbetsmarknaden och få en egen försörjning.

Kostnaderna för det ekonomiska biståndet var 2009 det högsta på tio år och uppgick till ca 11 miljarder kronor – en uppgång med 17 % jämfört med året innan. En trolig bidragande orsak till detta är att de förändringar

i arbetslöshetsförsäkringen som regeringen har genomfört gör att många arbetslösa nu måste söka bistånd. Regeringen gick till val på löften om fler i jobb och färre i utanförskap. Utvecklingen inom den kommunala sektorn visar hur långt regeringen är från att leva upp till sina vallöften.

Vi anser att arbetslösheten måste mötas med investeringar i framtidens jobb, nya resurser till välfärden, ökad rättvisa och ansvarstagande för de offentliga finanserna. Att låna till skattesänkningar är en oförnuftig ekonomisk politik. I stället behöver kommunerna resurser för att behålla personal och upprätthålla kvaliteten i välfärden.

Vad vi nu anfört bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna. Det innebär att motionen bör bifallas.

BILAGA

Förteckning över behandlade förslag

Skrivelsen

Regeringens skrivelse 2009/10:102 Utvecklingen inom den kommunala sektorn 2009.

Följdmotionen

2009/10:Fi14 av Thomas Östros m.fl. (s):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om utvecklingen inom den kommunala sektorn.